

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skyggebilleder

Citation: Andersen, H. C.: "Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831", i Andersen, H. C.: *Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 137. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649681549456/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

Efterskrift

Der er en Andersen før Andersen – sådan at forstå, at der bagom den kendte Andersen med eventyrene og romanerne skjuler sig en anden og yngre Andersen, en fitemadstræbende og ambitiøs forfatter med antennerne ude efter alt det nye i tiden, rastløst producerende i forskellige genrer, ivrigt optaget af at placere sig i tidens medier.

Denne Andersen var alt andet end naiv. Tværtimod var han ganske udspekuleret, når det gjaldt om at skaffe sig adgang til det gode litterære selskab. Han gjorde sig store anstrengelser for at få det blå stempel af tidens førende kritikere og teaterdigtere, Johan Ludvig Heiberg. Sin debutbog *Fodreise* (1829) fik den unge Andersen bragt smagsprøver på i Heibergs tidsskrift *Kjøbenhavns flyvende Post* og sikrede sig dermed forhåndsinteresse for bogen, der da også blev godt anmeldt af – bl.a. Heiberg.

Detaljer om H.C. Andersens strategi over for den frygtede og beundrede Heiberg skal ikke berøres her. De er pikante nok, men hører hjemme i anden sammenhæng.

Derimod kan der føjes et par andre streger til billedet af den fremstormende digter. Han placerede med mellemrum sit navn i avisen ved at skrive vers og oversætte småstykker af aktuelle tyske digternavne – altsammen til *Kjøbenhavns-Posten*. Han udgav en samling elegante og stemningsfulde vers med den forjættende titel *Phantasier og Skitser* (1831). Han gik i Heibergs fodspor med vaudevillen *Kjærlighed paa Nicolai Taarn* (1829), fik brygget endnu en samling *Digte* (1830) sammen og brillerede her også med et prosaeventyr i den ironisk-romantiske stil. Det hed »Dødningen« og kendes i en senere helt omarbejdet version som »Reisekammetaten«.

Intet mindre end sine *Samlede Digte* nåede den unge himmelstormer kun fire år efter sin debut at præsentere den undrende læseverden for. Det var i 1833, samme år som han rejste ud på sin store Europarejse. Ved dette *andeti* skelsættende skridt ud i verden efterlod han sig endda i manuskript sine erindringer, den såkaldte *Livmedsbog*, der først blev funder og udgivet i dette århundrede.